

DOCUMENTS APROVATS PER L'ASSEMBLEA DE L'AILLC

DOCUMENT SOBRE LA TELEVISIÓ VALENCIANA

L'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, en l'assemblea plenària reunida a Alacant el dia 13 de setembre de 1991, manifesta el seu rebuig a les actuacions que, en contra de la llengua pròpia del País Valencià, han dut a terme en els últims mesos la direcció de la TVV (increment de les emissions en espanyol i acomiadament d'assessors lingüístics) i l'Ajuntament de València (eliminació gairebé absoluta del català i adopció, en determinats àmbits, de criteris secessionistes).

L'evolució de la TVV en els dos anys escassos d'emissió ha decebut les expectatives socials i les previsions jurídiques, que li encomanaven explícitament una funció preponderant en la tasca de recuperació lingüística. La TVV no sols no s'ha convertit en un mitjà d'expressió majoritari en espanyol, sinó que continua adoptant unes pautes lingüístiques empobridores i, darrerament, ja es permet prescindir d'una part dels seus assessors lingüístics. Aquesta deliberada política de substitució lingüística es veu confirmada per la supressió de Ràdio 4, una de les poques emissores de ràdio que emetia en català al País Valencià, o pels continuats obstacles a la intercomunicació ràdio-televisiva amb les altres terres de llengua catalana.

El partit responsable del govern autònom practica així un doble joc envers la llengua. Mentre pren, encara que cada vegada menys, algunes iniciatives en el terreny de l'ensenyament, es resisteix a incidir-ne en l'ús social i públic i adopta l'estratègia de la confusió i el desprestigi en l'àmbit dels *media*, de manera que en aquesta actuació coincideix pràcticament

amb la nova coalició de govern de la ciutat de València. Només des d'aquesta política de substitució lingüística es pot entendre la manca de coordinació amb les institucions de les altres terres de llengua catalana i l'absència del País Valencià de les mesures en favor del català dels organismes europeus.

Davant aquesta situació, aquesta assemblea plenària de l'AILLC insta el govern autonòmic valencià a assumir sincerament i ferma els compromisos que comporta una autèntica política de normalització lingüística. En concret:

—a impulsar actituds lingüístiques favorables a l'ús del català en tot context i a difondre una consciència inequívoca de la unitat de la nostra llengua;

—a rectificar la concepció i el funcionament de la TVV, de manera que s'avanci cap a una programació íntegrament en la llengua pròpia del País Valencià, amb continguts plurals i dignes;

—a assumir la represa d'emissions de Ràdio 4 i a facilitar l'intercanvi d'emissions radiofòniques i televisives amb les altres terres de llengua catalana; i

—a dotar d'un adequat assessorament lingüístic tots els *media* i, en el cas concret de la TVV, a reintegrar-hi els assessors acomiadats.

DOCUMENT SOBRE LA UNITAT DE LA LLENGUA CATALANA

L'aprovació dels estatuts de les diverses comunitats autònomes que configuren l'actual Estat espanyol ha suposat, entre altres coses, el reconeixement oficial de les llengües pròpies d'aquelles que en tenien d'altra distinta de l'espanyol, com ara la Comunitat Autònoma Valenciana.

Tanmateix, en aquest cas, raons de peculiarisme onomàstic fortament arrelat i altres de caràcter estrictament polític van decidir el legislador a consagrar, de forma exclusiva, la denominació de «valencià» per a referir-se a la llengua pròpia, sense precisar enlloc que aquesta legítima formulació onomàstica denota una de les moltes variants d'un diasistema lingüístic més ampli que la filologia romànica internacional identifica com a «llengua catalana», com ho han fet també els poders públics del govern central espanyol en considerar, dins el catàleg general d'àrees de co-

neixement científic en què s'estructura l'ensenyament universitari, la de «Filologia Catalana», que, lògicament, inclou les diverses variants geogràfiques i, entre aquestes, el «valencià».

El tema plantejat no tindria la major transcendència si es reduís només a una pura «qüestió de noms». Els esdeveniments, però, evidencien el contrari, atès que la defensa del peculiarisme onomàstic de l'idioma amaga sovint clars intents de secessionisme lingüístic filològicament inadmissibles, socialment confusionistes i internacionalment impresentables, quan no risibles.

És per això que l'Assemblea General de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, reunida a la Universitat d'Alacant el dia 13 de setembre de 1991, acorda, per unanimitat, instar el Govern Valencià a adoptar les mesures oportunes que culminen en un instrument jurídic-legal, de rang suficient, on, d'acord amb el parer de la romanística internacional, s'expresse clarament la pertinença del «valencià» al sistema lingüístic català, alhora que reconesca les universitats valencianes com a màximes institucions responsables de la fixació de l'única normativa oficial de la llengua pròpia que ha de regir el país, per damunt de qualsevol vel·leïtat de les opcions polítiques de torn o de «normativitzadors» més o menys espontanis.

